

23. Stwórca i Jego akt stwarzania trwają wiecznie

Język bardzo zwinnie porusza się między ostrymi zębami, nie ulegając zranieniu. Także człowiek powinien z podobną sprawnością zachowywać się na tym świecie. To słowo Sai jest stwierdzeniem prawdy.

To, co widzą wasze oczy, co napędza wasz umysł, co pobudza wasze ciało i co kształtuje całe wasze życie, to otaczające was stworzenie. Gopala (Kriszna) zna się dobrze na doglądaniu krów i się nimi opiekuje. Może obficie darzyć. Może się z wami bawić i sprawić, że będziecie śpiewać. Może wzruszyć ciebie i innych. Może was chronić i uszczęśliwiać. Taki jest gopala. Słowo *go* w sanskrycie znaczy 'krowa', ale ma też wiele innych znaczeń. Oznacza m.in. ziemię, narządy zmysłów, niebo czy mowę. W jednym ze znaczeń *go* krowę przyrównuje się do matki ziemi. Nasza tradycja i purany mówią, że ziemia przyjęła postać krowy. Gopala rozumiał sytuację Radhy, która postanowiła zakończyć życie na piaszczystych wydmach i przyszedł do niej. Ani paramatma, ani jej stworzenie nie ma początku ani końca. Akt stwarzania i stwórca są niezmiennie. Warunki mogą się zmieniać i czasy mogą się zmieniać, ale boskość nigdy się nie zmienia – stwórca i akt stwarzania trwają wiecznie. Zadaniem jednego z aspektów paramatmy jest opiekowanie się krowami, ich ochranianie i ostateczne doprowadzenie do połączenia ze sobą. Musimy tu jednak widzieć ważne wewnętrzne znaczenie słowa krowa. Odniesienie do matki ziemi jest równoznaczne z odniesieniem do krowy. Odniesienie do krowy jest równoznaczne z odniesieniem do narządów zmysłów.

„O Kriszno! Te krowy są psotne i krnąbrne. Liczę na przekazanie ich tobie. Jeśli dzisiaj zgodzisz się, by te krowy połączyły się z tobą, będę bardzo szczęśliwa”. Radha modliła się do Kriszny, aby wziął jej krowy pod opiekę i przez to jej ulżył. Krowa ma zły zwyczaj niszczenia nawet najbardziej urodzajnych zbiorów na polu w postaci Wed. „Gdy ofiaruję ci tę krowę, możesz zapytać, jak masz ją wykarmić. Dam też dla niej paszę. Mam nadzieję, że złe cechy krowy znikną dzięki połączeniu się z tobą”.

Powinniśmy zbadać i zrozumieć wewnętrzne znaczenie tego, co Radha miała na myśli, gdy zwróciła się z taką prośbą. Gdy Radha mówi o swoich krowach, ma na myśli swoje zmysły, które niezależnie od miejsca i czasu bardzo jej dokuczają. Narządy zmysłów nie poddają się wpływowi zmian czasu ani otoczenia. Radha miała przez nie wiele kłopotów. Modliła się: „Kriszno, jesteś Gopalą, ty stworzyłeś narządy zmysłów. Tylko ty możesz nad nimi zapanować. Właśnie dlatego w Bhagawadgicie nazwano cię Gudakeszą”.

Słowo *gudakesza* oznacza kogoś, kto panuje nad zmysłami. Sylaba *go* oznacza też indrije, czyli narządy zmysłów. Prosząc Krisznę o zajmowanie się zmysłami, Radha

poddawała mu swoją zdolność do niezależnego ich używania. Powiedziała, że jej ego i przywiązania będą stanowić dobrą paszę dla krów, które według niej symbolizowały narządy zmysłów. Tę paszę krowy będą jadły z wielką rozkoszą, niczym zieloną trawę. Zawsze było wiadomo, że narządy mogą przeżyć dzięki ego i przywiązaniom. Gdy widzimy kogoś, kto bez umiaru folguje swoim zmysłom, odpowiadają za to jego ego i przywiązania. Tutaj Radhę widzimy w postaci dhary (ziemi jako podpory) w sytuacji, gdy całkowicie porzuca swoje ego i przywiązania. W odgrywanym tu przedstawieniu Kriszna wykorzystuje Radhę jako narzędzie, aby pokazać wszystkim ludziom na ziemi, jakie jest znaczenie narządów. Całe stworzenie jest tylko odbiciem lub obrazem Radhy.

Chociaż z powodu zniekształceń w odbiciu, które stara się osiągnąć doskonałość, możemy zauważyć pewne wady, sam obiekt ich nie ma. Kriszna wykorzystał Ardżunę jako narzędzie, aby przekazać ludzkości mądrość. Tak jak Ardżuna był instrumentem w tamtym przypadku, tak w tym przypadku odpowiednim instrumentem stała się Radha. Przez Radhę Kriszna uczył o świętych aspektach oddania. To wielki błąd, jeśli myślimy, że Radha jest zwykłą kobietą a Kriszna zwykłym mężczyzną i że wszystko, co nam przedstawiono, odnosi się do zwykłego związku kobiety i mężczyzny.

Kriszna zwykle nazywał Ardżunę Parthą. Słowo *partha* znaczy syn matki ziemi. Nazywać tak można każdego, kto jest synem matki ziemi. Bhagawadgita nie jest darem przekazanym Partcie, czyli Ardżunie. Jej treść przeznaczona jest dla wszystkich istot żywych. Przyczynia się ona do uświadomienia jedności wszystkich istot ludzkich. Podobnie, Kriszna wykorzystał Radhę jako narzędzie, aby uczyć ludzi różnych aspektów oddania. Gdy zdołacie poddać Krisznie swoje czyny i myśli, będzie to znaczyło, że osiągnęliście etap Radhy. Zatem słowo *Radha* nie odnosi się tylko do kobiety. Powinniśmy rozumieć, że każdy, kto poddaje się Krisznie, staje się Radhą.

W Gicie Kriszna zapewnia, że będzie ochraniał wszystkich ludzi, którzy należą do dowolnej religii, jeśli go szukają. Radha uczy, że nie powinniśmy tylko zapełniać głowy wiedzą i mądrościami, ale trzeba też napełniać serce głęboką miłością. Lepiej napełniać serce miłością niż głowę wiedzą. Radha mówi, że różnorodność powinniśmy dostrzegać w boskości, która w istocie jest uniwersalna. Mówi, że powinniśmy poddać Krisznie nasze narządy zmysłów. W przeciwnym razie poprowadzą one na złe drogi. Mówi, że nie powinniśmy wierzyć w przemijający, nietrwały świat, lecz skupić uwagę na trwałym aspekcie Pana. Mówi, że nie powinniśmy wierzyć w świat, bać się śmierci ani zapominać o Bogu. Takie trzy główne nakazy otrzymaliśmy od Radhy. Mówi ona, że zawsze i we wszystkich gunach powinniśmy cieszyć się błogością Pana. Mówi, że powinniśmy wyzbyć się zazdrości, szczególnie w stosunku do tych, którym dobrze się powodzi. To Radha rozwiała podejrzenia gopik i sprawiła, że pozbyły się zazdrości.

Diwja atma swarupy (ucieleśnienia boskiej atmy)!

Starajcie się przejawiać obecną w was boskość, czerpać z niej i cieszyć się jej błogością. Wznóście się i nie pozwalajcie sobie na potknięcia. Można dowieść, że jeśli chodzi o atmę, najważniejsze jest osobiste doświadczenie. Mówiono wam, że

najważniejszy jest Bóg, a po Nim aspekty materialne. W rzeczywistości to nie całkiem tak. Bóg jest najważniejszy, ale na drugim miejscu stoi aspekt „ja”, a dopiero po nim na trzecim i ostatnim miejscu znajduje się świat. Dzisiaj jednak kolejność ta została postawiona na głowie, gdyż na pierwszym miejscu stawia się aspekt materialny, a Boga traktuje się jako coś najmniej ważnego. Boskość w nas będzie wzrastać tylko w określonych warunkach. Ważne jest zrozumienie, jak boskość Radhy próbowała dotrzeć do innych i przedstawić im Krisznę. Codziennie słuchaliście tych boskich nauk; mam nadzieję, że przemyślicie to, co usłyszeliście i przynajmniej niektóre z nich zastosujecie w życiu.

Tłum. Kazimierz Borkowski
Red. Dawid Koziół
(is)

Źródło: <http://www.sssbpt.info/english/sum1978.htm>